

Царинарнице су у односу на спорно питање које се појавило у пракси обавешетене о правилној примени Закона о порезу на додату вредност на пошиљке мале вредности, некомерцијалне природе.

Такође, како за робу из члана 218. став 1. тачка 5) Царинског закона, чија вредност сходно одредби члана 29. Уредбе о врсти, количини и вредности робе на коју се не плаћају увозне дажбине, роковима, условима и поступку за остваривање права на ослобођење од плаћања увозних дажбина, не прелази 50 евра у динарској противвредности, чланом 26. Закона о порезу на додату вредност није прописано пореско ослобођење, у пракси се приликом обрачуна ПДВ као спорно поставило питање пореске основице, а с тим у вези и царинске вредности, посебно имајући у виду трошкове допреме из члана 46. став 1. тачка 5) Царинског закона.

С тим у вези, а у циљу правилне и једнообразне примене, подсећамо да је одредбама члана 39. став 1. Царинског закона, прописано да је царинска вредност увезене робе њена трансакцијска вредност, односно стварно плаћена цена или цена која треба да се плати за робу која се продаје ради извоза у Републику Србију, а по потреби усклађена с одредбама чл. 46. и 47. тог закона.

Одредбом члана 46. став 1. тачка 5). Царинског закона прописано је да се у царинску вредност увезене робе, урачунавају, између осталих, и трошкови превоза.

Такође, према одредбама члана 125. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом, за поштанске пошиљке које се шаљу преко јединица поштанске мреже, поштарина наплаћена до одредишта, урачунава се у царинску вредност те робе, осим додатне поштарине наплаћене у Републици Србији. Изузетно, усклађивање пријављене вредности трошковима из претходног става, не врши се приликом утврђивања вредности пошиљки које нису комерцијалне природе.

Одредбом члана 521. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом, прописано је да се трошкови превоза не урачунавају у царинску вредност робе за пошиљке из члана 520. став 2. тач. 1) и 2) исте Уредбе, у које између осталог, спадају и пошиљке мале вредности, некомерцијалне природе, на које се не плаћају увозне дажбине (односи се на члан 29. Уредбе о врсти, количини...).

Подсећамо, такође, да је према одредбама члана 19. ст. 1. и 2. Закона о Порезу на додату вредност, пореска основица код увоза добара, вредност увезеног добра утврђена по царинским прописима, у коју се урачунавају 1) акциза, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ и 2) сви споредни трошкови који су настали до првог одредишта у Републици.

Из наведених одредаба Закона о ПДВ и напред цитираних одредаба царинских прописа произилази да царинску вредност, за пошиљке мале вредности, некомерцијалне природе, на које се не плаћају увозне дажбине јер њихова вредност не прелази 50 евра, чини вредност увезеног добра, те се у том смислу трошкови из члана 46. став 1. тачка 5) Царинског закона, који реално постоје, не урачунавају у царинску вредност, а самим тим не чине део пореске основице која служи за обрачун ПДВ.

У случају пошиљки чија вредност прелази 50 евра (без обзира на то да ли је реч о пријављеној вредности већој од 50 евра, или вредности већој од 50 евра утврђеној од стране царинарнице на основу осталих метода царинског вредновања) и које као такве подлежу наплати увозних дажбина, у царинску вредност урачунавају се и трошкови из члана 46. Царинског закона везани за допрему робе.